

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/107/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010100
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3220010100.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 01. decembra 2020 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v trestnej veci obžalovaného

M. T.,

nar. XX.XX.XXXX v N. nad N., trvale bytom O. N. nad N., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/33/2020 zo dňa 09.09.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný M. T. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože dňa 11.01.2020 sa pod vplyvom alkoholu poškodenej Z. T. - bývalej manželke vyhrážal slovami: „hlavu ti odtrhnem, do piče, od samej riti, ja sa s tebou vysporiadam potom“, pričom uvedeným konaním u poškodenej Z. T. vzbudzoval dôvodný strach a obavu o jej život a zdravie.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keď voči nemu podal v zákonnej lehote prokurátor odvolanie. V jeho písomných dôvodoch uviedol, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie starostlivo i jednotlivito, ako aj v ich súhrne, na základe čoho nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie založil na tom, že nemal za preukázané, že by obžalovaný naplnil objektívnu stránku trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Poškodená pritom na hlavnom pojednávaní, i keď výrazne stručnejšie a miernejšie ako v prípravnom konaní, popísala intenzitu útokov obžalovaného voči jej osobe. Potvrdila však jeho fyzické útoky voči nej, spôsoby vyhrážania sa zabitím, agresívne správanie a vulgárne výrazy voči nej, ako aj voči ich maloletým deťom, o ktorých sa dozvedela práve od nich. Potvrdila tiež to, že sa takto správal vždy pod vplyvom alkoholu, kedy sa ho aj bála. Znalec psychológ k osobe poškodenej uviedol, že jej všeobecná vierohodnosť je zachovaná a u špecifickej vierohodnosti nezistil, že by mala tendenciu úmyselne a vedome fabulovať, vymýšľať si alebo skresľovať. Poškodená je podľa znalca jedincom,

ktorý má tendenciu situácie viac emocionálne spracovávať. Nedá sa povedať, že by k ňou popisovaným konaniam vo vzťahu s obžalovaným nedochádzalo, ale skôr sa javí, že niektoré veci vplyvom tohto emocionálneho prežívania mohla zveličiť. K maloletým poškodeným znalec uviedol, že je toho názoru, že psychické utrpenie im nebolo spôsobené konaním obžalovaného, avšak ich psychologické vyšetrenie nemohol vykonať, nakoľko sa ho odmietli podrobiť. Z výpovedí poškodených je zrejmé, po akú dobu i akým spôsobom im obžalovaný spôsoboval fyzické a psychické utrpenie a toto jeho konanie možno s poukazom na hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti pri zaobchádzaní s nimi, ktoré pretrvávalo dlhšiu dobu, ako aj pre sústavnosť tohto jeho konania a opakovanie jeho útokov právne kvalifikovať ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), c), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že nerozumie odvolaniu prokurátora, ktorý sám v záverečnej reči na súde prvého stupňa navrhol zmenu právnej kvalifikácie na prečin nebezpečného vyhrážania. Je pravdou, že výpovede poškodených ho usvedčujú, ale ich svedectvá vníma ako jednoznačne účelové a vykonštruované zo strany poškodenej. Tá sa týmto spôsobom snažila po rozvede ich manželstva radikálne riešiť jeho majetkové nároky, teda aby ho odstránila z obydli, do ktorého sa po jeho vzatí do väzby nasťahoval súčasný priateľ poškodenej. Poškodená mu počas výkonu väzby zrušila aj trvalý pobyt v tomto obydli. Nepopiera, že v ich domácnosti dochádzalo ku konfliktným situáciám, no tieto nikdy neprešli do takej miery, aby naplnili znaky trestného činu. Viaceré tieto konflikty boli zo strany poškodenej zveličené, prekrútené a niektoré aj úplne vymyslené, avšak o tom, že sa stali tak, ako ich ona popisuje, presvedča aj maloletých poškodených a blízke okolie. Znalec psychológ u poškodenej zistil, že je k sebe nekritická, sleduje len svoje ciele a je zištná v interpersonálnych vzťahoch, a aj preto je jej špecifická vierohodnosť znížená. Poškodená uplatňuje manipulatívne správanie k dosiahnutiu vlastných potrieb. Vo vzťahu k maloletým poškodeným znalec uviedol, že s najväčšou pravdepodobnosťou išlo o jeho zlyhania v ich výchove. Navrhol, aby odvolací súd „potvrdil“ napadnutý rozsudok.

K tomuto vyjadreniu obžalovaného sa písomne vyjadrila aj poškodená. Odmieta, že by jej svedectvá boli účelové či vykonštruované, a že by takto chcela riešiť svoje majetkové nároky. Nehnuteľnosť, v ktorej býval aj obžalovaný nikdy nepatrila do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a obžalovaný voči nej žiadne nároky ani nemal, rovnako ako aj ona voči nemu. Odmieta, že by mala ovplyvňovať ich maloleté deti proti obžalovanému. Konanie obžalovaného bolo trvalého charakteru, pravidelne sa jej vyhrážal na zdraví i živote, a veľmi sa ho bojí. Poukázala tiež na to, že znalec PhDr. V. N. bol v správnom konaní dňa 17.04.2020 uznaný vinným zo spáchania iného správneho deliktu za porušenie povinnosti pri výkone jeho činnosti alebo v súvislosti s jeho činnosťou, za čo mu bola uložená sankcia. Dodala, že ak reaguje niekedy emočne, je to výsledkom dlhoročného agresívneho pôsobenia obžalovaného na jej osobu, spoločné deti i ostatných členov jej rodiny. Neustále sa ho snažila aj napriek jeho správaniu chrániť, čo preukazuje skutočnosť, že nenavrhol ďalších svedkov, ktorí by mohli viac porozprávať o jeho správaní voči nej a deťom a tiež nepovedala všetko o jeho agresívnom pôsobení na jej osobu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvala prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry na odvolaní podriadeného prokurátora. Obžalovaný zotrval na svojom písomnom návrhu, a teda odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k takému záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Rovnako nemá odvolací súd výhrady k zákonnosti a odôvodnenosti výroku o vine. Súd prvého stupňa v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, o ktoré oprel svoje skutkové úvahy o tom, že pozmenený skutok (oproti obžalobe)

uvedený vo výrokovej časti rozsudku s miernejšou právnou kvalifikáciou sa stal, a že ho spáchal obžalovaný. S jeho úvahami sa odvolací súd stotožňuje a považuje ich za správne.

Ako na to správne poukázal v napadnutom rozsudku už súd prvého stupňa, pri ustálení viny obžalovaného v rozsahu výrokovej časti napadnutého rozsudku vychádzal z výpovedí obžalovaného, poškodenej Z. T. a mal. poškodeného M. T., ako aj z audiozáznamu telefonической komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou. Z obsahu tejto ich komunikácie súd prvého stupňa mal za preukázané, že poškodená sama o sebe nedala na takúto vyhrážku obžalovaného príčinu, a táto vyhrážka bola spôsobilá vyvolať u poškodenej obavu o jej život a zdravie, čo poškodená aj potvrdila.

K odvolacím námietkam prokurátora poukazuje krajský súd na správny záver súdu prvého stupňa, že vykonané dokazovanie v dostatočnej miere nesvedčí pre vyslovenie záveru o vine pre skutok uvedený v obžalobe. Dokazovaním sa nepreukázalo, že by konanie obžalovaného voči poškodeným (bývalej manželke alebo ich trom maloletým synom J. F., Š. F. a M. F.) po fyzickej alebo psychickej stránke dosahovalo intenzitu ťažkého príkoria.

Psychologickým znaleckým dokazovaním neboli u poškodenej zistené také známky prežitia vážneho utrpenia, ktoré by mali preukazovať, že by konanie obžalovaného voči sebe pociťovala tak intenzívne a s takými dôsledkami, aby mohlo byť toto charakterizované ako týranie. Súd prvého stupňa z pohľadu popisu niektorých udalostí vzhľadom na konštatovania znalca považoval intenzitu týchto zážitkov ako subjektívne nadnesenú zo strany poškodenej (na čo v písomných dôvodoch svojho odvolania poukázal aj prokurátor). Poukázal napokon aj na konštatovanie znalca, ktorý zistil prítomnosť znakov agravácie (zveličenia) konania obžalovaného zo strany poškodenej, čo spôsobovalo zníženie hodnovernosti jej výpovede.

Pokiaľ ide o maloletých poškodených, súd prvého stupňa správne ustálil, že vo vzťahu k nim obžalovaný používal neprimerané výchovné prostriedky pri ich nevhodnom správaní, za čo sa im sám obžalovaný bezprostredne alebo s malým časovým odstupom aj ospravedlnil. Poukázal na relatívne nízku frekvenciu týchto „útokov“ obžalovaného. Z pohľadu existencie ťažkého príkoria u maloletých poškodených, kde pre ich nesúhlas, ako aj nesúhlas poškodenej znalec nemal možnosť vykonať ich vyšetrovanie, súd prvého stupňa prihliadal na vyjadrenie znalca vypracované na základe v spise dostupných informácií, že je nepravdepodobné, že by aj títo mali pociťovať ťažké príkorie z konania obžalovaného voči ich osobám.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa konanie obžalovaného (pri pozmenení skutku oproti podanej obžalobe, bez narušenia jeho totožnosti) správne posúdil len ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože bolo bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že sa svojej bývalej manželke vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to u nej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Odvolací súd napokon preskúmaním výrokov o treste odňatia slobody spojeného s jeho výkonom a ochranného liečenia zistil, že tieto sankcie uložené obžalovanému súdom prvého stupňa sú primerané a spravodlivé. Ich uloženie v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku súd prvého stupňa riadne a presvedčivo odôvodnil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné na prevýchovu obžalovaného vplývať týmto druhom i výmerou uloženého trestu a k jeho „náprave“ je nevyhnutný aj výkon ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou. Obžalovaný sa trestnej činnosti totiž dopustil pod vplyvom alkoholu, na ktorom je závislý.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.